

stitsministerkonference i Valetta i 1994 en handlingsplan mod korruption. Endvidere vedtog Europarådets stats- og regeringschefer på deres andet topmøde i Strasbourg i oktober 1997 en handlingsplan, der med henblik på at fremme samarbejdet om bekæmpelse af korruption, herunder forbindelsen til organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge, bl.a. pålagde Ministerkomitéen at sikre, at der hurtigt blev udarbejdet internationale retsakter i overensstemmelse med den førstnævnte handlingsplan mod korruption.

Ministerkomitéen vedtog på den baggrund den 6. november 1997 beslutning nr. (97) 24 om de 20 vejledende retningslinier for bekæmpelse af korruption (the Twenty Guiding Principles for the Fight Against Corruption), der bl.a. opfordrede Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Korruption (the Multidisciplinary Group on Corruption) (GMC) til at fremskynde udarbejdelsen af internationale retsakter i overensstemmelse med handlingsplanen mod korruption og af et udkast til aftale om oprettelse af en hensigtsmæssig og effektiv mekanisme til overvågning af de enkelte landes gennemførelse af de nævnte retningslinier og de påtænkte internationale retsakter.

Ved beslutning nr. (98) 7 vedtog Ministerkomitéen den 5. maj 1998 et af GMC udarbejdet udkast til aftale om oprettelse af Sammenslutningen af Stater mod Korruption - GRECO (GRECO-aftalen).

GMC færdiggjorde i september 1998 et udkast til strafferetskonvention om korruption (Criminal Law Convention on Corruption) (Europarådets korruptionskonvention), som i november samme år blev godkendt af Ministerkomitéen. Korruptionskonventionen blev herefter åbnet for undertegnelse den 27. januar 1999, hvor Danmark som et af de første lande undertegnede konventionen.

Europarådets korruptionskonvention og GRECO-aftalen er optaget som henholdsvis *bilag 8 og 9* til lovforslaget.

4.4.2. *Formålet* med Europarådets korruptionskonvention er at styrke det internationale samarbejde om bekæmpelse af korruption. Ved konventionen påtager de deltagende stater sig at samordne kriminaliseringen af korruption og at forbedre det internationale strafferetlige samarbejde om bekæmpelse af korruption. Endvidere forpligter de sig gennem GRECO til at underkaste sig en gensidig evaluering af den lovgivning og praksis, som det enkelte medlem har vedtaget med henblik på gennemførelse af korruptionskonventionen, jf. pkt. 4.4.3.

Korruptionskonventionen består af 5 kapitler. *Kapitel I (artikel 1)* indeholder en definition af visse centrale begreber i konventionen. *Kapitel II (artikel 2-23)*

indeholder bestemmelser om de foranstaltninger, der skal træffes på nationalt plan. *Kapitel III (artikel 24)* omhandler overvågningen af gennemførelsen af konventionen i national ret, og *kapitel IV (artikel 25-31)* regulerer det internationale samarbejde om bekæmpelse af korruption. Endelig indeholder *kapitel V (artikel 32-42)* en række afsluttende bestemmelser, der bl.a. indebærer, at stater, der ikke i forvejen er medlem af GRECO, automatisk bliver medlem heraf, når korruptionskonventionen træder i kraft for den pågældende stats vedkommende.

Efter *artikel 1, litra a*, anvendes udtrykket »tjenestemand« i konventionen i den betydning, som udtrykkene »offentlig ansat«, »øvrighedsperson«, »borgmester«, »minister« eller »dommer« har i national ret i den stat, hvor den pågældende person udøver sin tjeneste, og således som dette udtryk anvendes i den pågældende stats strafferet.

Ifølge *artikel 1, litra b*, omfatter udtrykket »dommer« både anklagere og personer, der udøver domsmyndighed.

Efter *artikel 1, litra c*, skal en stat ved strafforfølgning, der omfatter en tjenestemand fra en anden stat, kun anvende den nævnte definition på en tjenestemand, såfremt denne definition er forenelig med statens nationale ret.

Endelig sigtes med udtrykket »juridisk person« i konventionen alene til enheder, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelse af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer, jf. *artikel 1, litra d*.

Artikel 2-6 og 9-11 indeholder bestemmelser, der medfører pligt til at kunne straffe aktiv og passiv bestikkelse i offentlig tjeneste og hverv. Disse bestemmelser suppleres i artikel 7 og 8 af bestemmelser, der medfører pligt til at kunne straffe aktiv og passiv bestikkelse i private retsforhold (»den private sektor«). Om bestikkelse i den private sektor henvises endvidere til pkt. 4.5. vedrørende EU's fælles aktion om bestikkelse i den private sektor.

Om *aktiv bestikkelse i offentlig tjeneste* fastsættes det i *artikel 2*, at det skal være en strafbar handling i henhold til national ret, at en person med forsæt, direkte eller gennem tredjemand, lover, tilbyder eller giver en national tjenestemand en utilbørlig fordel, uanset dennes art, enten til tjenestemanden selv eller til tredjemand, for at få tjenestemanden til at foretage eller undlade at foretage en handling i forbindelse med udøvelsen af tjenesten.